KURALLAR: (Bu kısım, Friedrich, 1960: HE I^{2} referans alınarak düzenlenmiştir.)

1) Sonu -t- ile biten bir kökün Nom. sg. halinde sonuna -z- gelmesi → t+s = z şeklinde telaffuz edilmesindendir. Bu -z- ise bir önceki heceye göre, “-az-“ ya da “-za” şeklinde belirtilebilir.

   Örnek 1: Kök*: kartimmiyatt*- “öfke”

   kartimmiyatt+s =kartimmiyaz (Sg. Nom. comm.) “öfke”

   Örnek 2: Kök: *humant*- “bütün, hepsi”

   humant+s = hu-u-ma-an-za: humanza (Sg. Nom. comm.) “bütün, hepsi”

   (Bu durum ismin Abl. Hali ile karıştırılmamalıdır. →*hu-ma-an-da-za* (Sg. Abl.)

   ÖNEMLİ NOT: (-) işareti kelimenin kök halini gösterir, bunlar metinlerde yer almaz.

2) Vokative singular hali için tek başına kök kullanılabilir.

   Örnek 1: *išha-mi* (I. Tekil Şahıs eki) “Ey beyim, ey efendim”

   Örnek 2: ^{DINGIR}Kumarbi “Ey Tanrı Kumarbi”

3) “-u-“ gövdelerinde “-e-“ şeklinde Vok. Ek görülmektedir.
   Örnek 1: LUGAL-***ue** haššu*** “Ey Kral”
   Örnek 2: ^{D}UTU-e : “Ey Güneş Tanrısı”

4) Eski Hititçede “-a-“ suffixi bir Dat. Sg. yanında ayrıca bir “-i-“ ekli Lok. Sg. hali bulunmaktadır.

   Örnek: kök: *aruna*- “deniz”

   Eski Hititçede:

   Sg. Dat. →*aruna* “denize”

   Sg. Lok. → *aruni* “denizde”

   Dilin yeni evrelerinde bu ayrım ortadan kalkmıştır.

   Yeni Hititçede: Sg. Dat-Lok. →*aruni* “denize,denizde” olmuştur.

5) Yalnız -i- gövdelerinde Sg. Dat-Lok., eski Dat. eki olan –(i)a/ya sesini taşımaktadır.

   Örnek: Kök: *tuzzi*- “ordu”

   Sg. Dat-Lok. → *tuzziya* “orduya, orduda”

6) Eski dilin Dat. eki olan -a'dan önce Hititçede tipik Hint-Avrupa karakteri gösteren "-ai" şeklinde arkaik bir suffix bulunduğu anlaşılmaktadır.

Örnek 1: ^{m}Labarna→ Sg.Dat. ^{m}Labarnai "Labarna'ya"

Örnek 2: haššatar- "aile"→Sg. Dat. haššannai "aileye"

NOMİNATİF FLEXION'DA GÖRÜLEN ÖZELLİKLER

Nomen: İsim
Nomina: İsimler
Nominal: İsimle ilgili
Flexion: Çekim

Çekimlenen kelimenin son hecesinin sesi ile yani "gövde" veya "tema" denilen harfle ilgilidir.
Gövdeleri bu bakımdan "vokal" ve "konsanant" gövdeler olmak üzere iki kısıma bölmek gerekir.

Vokal (Ünlü) Gövdeler:

1) -a- gövdesi
2) -i- gövdesi
3) -u- gövdesi

Konsanant (Ünsüz) Gövdeler:

1) -tt-/ (-t) gövdesi
2) -n- gövdesi
3) -nt- gövdesi
4) -l- gövdesi
5) -r- gövdesi
6) -r/n- gövdesi
7) -s- ve -h- gövdesi
8) -n- ve vokal gövde karışımı
9) Kurallara uymayan çekimler gösteren gövdeler.

-a- gövdeleri

antuhša- "insan, adam"

	Sg.	Pl.
Nom. comm.	antuhšaš “insan”	antuhšeš / antuhšuš “insanlar”
Akk. comm.	antuhšan “insanı”	antuhšuš “insanları”
Gen.	antuhšaš “insanın”	antuhšaš “insanların”
Dat-Lok.	antuhši “insana,insanda”	antuhšaš “insanlara, ansanlarda”
Abl.	antuhšaz “insandan”	-----------
Intr.	----------	------------

na-aš-ta apun antuhšan kunanzi “ve o insanı öldürüler.”

anna- “anne”

	Sg.	Pl.
Nom. comm.	annaš “anne”	anniš “anneler”
Akk. comm.	---------	annuš “anneleri”
Gen.	annaš “annenin”	-----------
Dat-Lok.	anni “anneye, annede”	-----------
Abl.	annaz “anneden”	------------
Intr.	----------	------------

aruna- “deniz”

	Sg.	Pl.
Nom. comm.	arunaš	-----------
Akk. comm.	arunan	arunuš
Gen.	arunaš	arunaš
Dat-Lok.	aruni, aruna	-----------
Abl.	arunaz, arunaza	------------
Intr.	arunit	------------

arunaš šara-ma-at artari

“Ama o (yani) deniz yükselecek mi?

-i- gövdeleri

halki- “tahıl”

	Sg.	Pl.
Nom. comm.	halkiš	Halkeš yerine: halkiš
Akk. comm.	halkin	halkiuš
Gen.	-----------	----------
Dat-Lok.	halki	halkiyaš
All.	halkiya	halkiyaš
Abl.	halkiyaz	halkiyaz
Intr.	halkit	halkit

nu-šmaš halkiyaš $^{\text{GIŠ}}$GEŠTIN-*aš* ŠA GU_4 UDU DUMU.LÚ.U_{19} *-ya miyata(r) peški*

“Ve onlara sığır ve koyun (ile), *tahıllardan ve* şaraplardan, insanlığın gelişmesini bahşeyle!”

uttar-mu kue hatraeš $^{\text{LÚ}}$KÚR *mahhan halkiuš dammešhiškizzi*

“Bana yazmış olduğun, düşmanın sürekli olarak *tahılları* nasıl mahvettiği meselesi (ni duydum).

lingai- “yemin”

	Sg.	Pl.
Nom. comm.	lingaiš	lingaeš
Akk. comm.	lingain	lingauš
Nom. Akk. n.	lingae	----------
Erg.	linkiyanza	linkiyanteš
Gen.	linkiyaš	linkiyaš
Dat-Lok.	lingai	linkiyaš
All.	linkiya	linkiyaš
Abl.	linki(y)az	linki(y)az
Intr.	lingait	lingait

“NOT: Kalın ünlü -a- *dan önce g, ince ünlü* -i- *den önce ise k sessizleri gelmektedir.*

linkiyaš uttar “yeminin meselesi”

apaš -a A-NA LUGAL NÍ.TE$^{\text{MEŠ}}$ *-ŠÚ šaliga* GAM *ligaiš*

“(Eğer) o kralın uzuvlarına yaklaşacak olursa, bu da *yemin* altına alınsın.”